

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **M. A.**, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 9. 2014, č. j. MV-114305-5/SO-2014, v řízení o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením této věci Krajským soudem v Plzni,

t a k t o :

K řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované je místně příslušný Krajský soud v Plzni.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala dne 16. 10. 2014 žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 29. 5. 2014, č. j. OAM-4930-27/TP-2013, jímž byla dle § 75 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta její žádost o povolení k trvalému pobytu podaná podle § 68 zákona o pobytu cizinců.

[2] Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 28. 11. 2014, č. j. 30 A 124/2014 - 63 rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze. Podle § 172 odst. 6 věty první zákona o pobytu cizinců je: „[k] řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území.“ Dle údajů uvedených jak v rozhodnutí žalovaného, tak v prvoinstančním rozhodnutí bylo bydliště žalobkyně na adrese R. 2619/7, P. Oproti tomu dle žaloby je její adresou M. 125, N., okres K. Soud prověřil pobytové údaje v registru obyvatel, kde údajům žalobkyně (s přepisem příjmení Achmadullina i Akhmadullina) neodpovídal žádný záznam. Dle sdělení Ministerstva vnitra ze dne 3. 11. 2014 měla žalobkyně povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky do 14. 2. 2014 a v současnosti není na našem území hlášena k pobytu. Jako poslední známou adresu ministerstvo uvádí výše uvedenou pražskou adresu. Na základě těchto

okolností Krajský soud v Plzni dospěl k závěru, že místem, kde byl naposledy objektivně zjištěn pobyt žalobkyně, byla P., tedy obvod Městského soudu v Praze, a proto věc podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), postoupil tomuto soudu jako soudu místně příslušnému.

[3] Městský soud v Praze s postoupením věci nesouhlasil, a proto věc v souladu s § 7 odst. 5 s. ř. s. předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti. Svůj postup odůvodnil tím, že pokud žalobkyně uvádí místo svého pobytu v obvodu Krajského soudu v Plzni, pak nelze bez dalšího pouze na základě adresy žalobkyně uvedené ve správních rozhodnutích ze dne 29. 5. 2014 a 16. 9. 2014 a sdělení Ministerstva vnitra o poslední známé adrese učinit závěr o tom, že zjištěným pobytem je výše uvedená adresa v Praze, tj. pobyt v obvodu Městského soudu v Praze. Městský soud je naopak toho názoru, že nebylo-li Krajským soudem v Plzni zjištěno, že žalobkyně nebydlí na adrese uvedené v žalobě (tuto skutečnost krajský soud nijak neprověřoval), pak zjištěným místem jejího pobytu ve smyslu § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců je obvod Krajského soudu v Plzni, k němuž byla žaloba podána.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci je důvodný.

[5] V posuzované věci jde o řízení o žalobě proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců o zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, kde je skutečně dána zvláštní místní příslušnost soudu podle výše citovaného § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2014, č. j. Nad 315/2014 – 24). Při určování místní příslušnosti se podle něj uplatní tři kritéria. K řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je místně příslušný krajský soud: 1) v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; 2) jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje; 3) v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území.

[6] První kritérium se neuplatní. V den podání žaloby totiž žalobkyně nebyla hlášena k pobytu na našem území. Druhé kritérium se taktéž neuplatní, protože na žalobkyni dopadá povinnost hlásit místo pobytu podle § 93 odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců. V tomto případě je proto nutné aplikovat zbytkové kritérium obvodu krajského soudu, kde byl zjištěn pobyt cizince.

[7] Žalobkyně ve své žalobě uvedla adresu M. 125, N. R., okres K. Sama tak Krajskému soudu v Plzni odhalila, kde pobývá. Nejvyšší správní soud se proto ztotožňuje s Městským soudem v Praze, že místem, kde byl zjištěn pobyt cizince, ve smyslu zbytkového kritéria určování místní příslušnosti podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, není poslední známá adresa pobytu žalobkyně dle registru obyvatel. Z podané žaloby naopak Krajský soud v Plzni musel zjistit, že místem pobytu žalobkyně je adresa, kterou sama v žalobě uvedla, a která spadá do jeho vlastního obvodu.

[8] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci rozhodl tak, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Krajský soud v Plzni, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt žalobkyně.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu